

J. S. MACHAR:

LISTY Z DENNÍKU.

Demon.

Až na dno duši, na dno srdce viděl, však nezhrd tím. Jen život zhořkl mu. Miloval málo. Mnoho nenáviděl. A úcty neměl tady k nikomu.

A co miloval, skrýval život celý před zraky světa. Sám byl. A tmou spěl

ku světlu, kteréž jiní neviděli, ku světlu, v něm sám málo víry měl.

I v boj šel, aby hlas ten tesklivosti ohlušil nitra svého zoufalý.

I smál se časem. Onou veselostí, když nečí kosti při tom praskaly.

Srpnová neděle.

Ó modré nebe, na němž visí sny oblakových bílých hor! Krajino tichá, jejíž rysy jdou mírně v dálku pod obzor!

Ve světle slunce, v lučin vůni, za žluté huby pilných včel já kolem zelenavých tůní jsem zase jednou šel.

Den čistý schyloval se k sklonku a od západu vítr táh a číhl modré hlavy zvonků, jichž stálo pino po lukách.

Po mezi kvetly jitrocele a slzy boží máteře, motýlků modrých boufy celé si hrály v světla nádhře,

libelly štihlé, zlaté mušky i bronci v barvách kovových i kropenaté vřetenusky na hlavu květin nachových —

vše jávalo a pélo, plálo pod sluncem svity teplými, svůj život vyžít spěšně před vládou šedé podzimi.

Neb jako já, tak i ty trávy, ty květy, hmyzy, celá zem jsme cítili, že v den ten slávy už podzim z dálky zírá sem.

Ve vůni, žiti, světle, záru chvěl akord zimy, zničení... I vešla tato tuha zmaru v mou duši v klidném souznění.

A bratrem cítil jsem se všeho, co kvetlo, žilo v tomto dnu — bez povýšení nadutého bez pyšných nesmrtností snů!

BEDŘICH HACHENBURG:

VZPOMÍNKA NA VLAST.

Hodiny evakují tiky tak, vteřiny, minuty běží, v to chrápe novin roznášče, jenž za tenkou stěnou leží.

A tam kdesi, kde Bowdway temně šumí a hučí, já povaluji se na lůžku, mne drobná havěť mučí.

Jdu k oknu. Tma. Jenom kdesi tam, kde moje rodná země hvězdička bílá, blikává! odráží se od půdy temné.

Hvězdička bílá, kmitavá! To kmitání něco značí! To jistě kdos tam vzpomíná, přeje si mít let ptačí.

Moje vlast, ta je uznaná vzpomíná na své syny. Já budu vděčným. Mé slovo máš, vlasti, čkej též činy.

Jsem sentimentálně naladěn, bvlidám si "Kde domov" tiše, vzpomínám na břeh Vltavy, přes dmuu se mi v pše.

Vzpomínám na zlatý Vyšehrad, mladošské politiky, na krachy vlasteneckých záložen, na karalistické kliky.

Síza mi stoupá do oka. Jsem Čech, má duše to chápe. Hodiny evakují tiky tak, v to novin roznášče chrápe.

MAXIM GORKIJ:

VÝLET.

Přeloženo pro "Pokrok".

Úzkou uličkou, mezi bílými vesnickými baráčky, pohybuje se za divokého pokřiku zvláštní průvod — —

Dav lidí táhne odtud, jde rychleji i pomaleji, chvílemi žene se jako velká vlna... Před ním klopytá malý, vychrtlý koník, se svěšenou hlavou. Zvedne-li přední nohu do výšky, hodí tak komicky hlavou, jakoby dával na jevo, že nechce silniční prach polykati a zvedne-li zadní nohu, tu zdá se, že brzy docela k zemi klesne — —

Na jedné straně, připřažena ku koníku, kráčí malá, zcela obnažená žena, skoro ještě děcko... Jde stejným krokem, jako koník. Její černovlasá hlava přikloněna je poněkud ku straně; její široce otevřené oči dívají se lhostejně — jakoby nebylo v nich ničeho lidského — kamsi do dálky... Celé její tělo pokryto je krvavými pruhy a levý, elastický, dívčí prs je zraněn, takže z něho teče rudá krev... A krev teče po bílém nahém těle dolů, zbarvuje je rudými pruhy... Není pochyby, že to ubohé malé ženské tělo bylo jakýmsi ostrým předmětem surové sbiti, poněvadž krvavé i namodralé stopy tomu nasvědčují... Malé nožky této ženy rozhrnují při kročejích silniční prach a hlava kloní se stále se strany na stranu, jakoby tomu ani rozuměti nemohla, jak mohou ty slabé, zakrvavělé nohy udržeti zohyzdělé tělo, proč že nenechají tělo klesnout na silnici, aby kolo vozu mohlo přejetí to mladé, krásné hrdlo a učiniti konec všemu — —

Na voze stojí veliký mužik, v bílé haleně a s černou čepicí na hlavě, z které vyčuhují dlouhé proudy zrzavých vlasů; v jedné ruce drží opratě, v druhé dutky, kterými brzy záda koníka, brzy tělo malé, vysílené ženy bije. Oči zrzouna, podlité krví, blyskají se vztekem a nenávistí. Ruce má silné, hranaté a v otevřených, oduřelých ústech blyskají se bílé zuby. Chvílemi mužik křičí drsným hlasem:

"Nu... jdeš? Eh! Aha! Jedna... dvě... Pravda, bratříčku?" Za vozem a podle vozu jde dav lidí, křičí, řve, směje se, spílá a štvě... Mládež běží napřed a křičí nebohé ženě jakási nemravná slova v tvář. Mužové, smějíce se surově, chvílemi po ženě plivají... Ženy osmahlé obličejů a s očima, vztekem se blyskajícíma, křikem je podněcují ještě k větším surovostem... Chvílemi některý muž z rozvášněného davu křikne cosi nemravného na mužika, stojícího na vozu. A ten nadává a směje se, široko otvíraje ústa... A zase zvedá dutky a k rudým pruhům, pokrývajícím to mladé ženské tělo, přibývá nový. Žena bolestně vykřikne a klesá... Leč někteří z davu znovu ji zvednou. Tu koník zastaví, jde však za okamžik zase dále a žena drží se těsně po jeho boku. A vychrtlý koník kráčí pomaleji a hází hlavou, jakoby chtěl říci:

"Není to ponižující, ženu připráhnouti ku koni?"

A na to vše dívá se nebe, jižní nebe, krásně čisté, mrakúproště a slunce bohaté sálá svými jásavými paprsky... — — —

Nenapsal jsem žádný allegorický obraz v mé vlasti neznámý, nenapsal, bohužel... Toto jmenuji a nás výletem. Takovým způsobem trestá se v matičce Rusi nevěra manželská... Jest to skutečná událost, již jsem tuto popsal a viděl jsem vše na vlastní oči 15. června 1891 ve vesnici, zvané Kondibovka, v gubernii Cherson... — — —

DOPIS ODSOUZENÉHO K SMRTI.

Ruský obrázek.

V časopisu "Sibirskeje Obozrenije" otištěn je dopis A. Gordějeva, popraveného Rennenkampfen, napsaný hodinu před smrtí matce: "Verchméndinsk, 12. února r.1906. Mamičko, moje drahá! Až obdržíš tento dopis, už tvůj Aleša nebude na živu! Ale nenáříkej, moje rodičko, a neplač! Odcházím z tohoto světa s vědomím, že jsem nikomu neublížil, a s pevnou vírou, že "tam" bude lépe! Zdaž ty, milá holubičko, vždy jsi mně netvrčila, že na zemi lidé žijí jen dočasně, skutečný, věčný život začne jenom "tam", a při tom jsi vždy ukazovala nahoru, na nebe, na hvězdičky!... A tam se spolu sledáme, abychom se již nerozešli, ale nyní buď zdráva, nejdraší mamičko. Když mne chytili a uvěznil, nepsal jsem tobě, nechtěje kaliti klid tvé svaté milující duše, očekávaje tehdy, že naši věc vyšetří a rozsoudí dle pravdy, a že z toho nic nebude. Ale neuhodl jsem!... Desátého února, asi ve čtyři hodiny po půlnoci, nás vzbudili, doručili nám, rozespalým, polekaným, rozrušeným velmi obšírně hektografované obžalovací spisy a oznámili, že téhož dne budeme předvedeni před vojenský soud. Taková neočekávanost nás překvapila jako hrom, a přišli jsme na soud zcela nepřipraveni. Nejen že se nám nepodařilo zavolatí naše svědky a také posouditi obsah obžalovacích spisů a co v nich vše o nás napsali na základě výpovědi našich soudruhů a žandarmské policie. A na soudu nám ani ospravedlniti se nedali. Na naše vyvracení předseda soudu nás ujišťoval, že žádná ospravedlnování nejpomohou, poněvadž má nejpodrobnější svědectví o všech našich činech. Když jsem namítl na to předsedovi, že v takovém případě pokládám za zbytečno dávat jakékoli výpovědi, nebo se ospravedlňovati, tehdy soud se cítil uražen a byl sestaven protokol, že jsem urážel soud. Nehledě na to, že nás, obžalovaných, bylo 13 a svědků asi 17, soud, nebo, abych se správně vyjádřil "hra na soud," trval krátko. Průběhem 16 hodin rozhodli náš osud a vynesli devět ortelů smrti, z kterých jeden postihl tvého Alešu! — — —

Zbývají tři hodiny do popravy. Přichází tajemník soudu a oznamuje milost čtyřem soudruhům, které odvádějí do vězení, a s námi počínají nesmyslné, kruté rozprávy o přípravách k smrti!... Kéž by už brzo se to rozhodlo, ale to je těžko: kol loučení se na věky, pláč, slzy!... Pláč matky, ženy, děti, pláč odsouzené. Vojáci, kteří nás střežou, i ti pláč!... Tvůj Aleša kourí, ale nepláče!... Ty's mne učila, holubičko drahá, odpouštět nepřítelům a modlit se za ně. Milerád činím za dost tvému příkazu, a odpouštím jim. Ale modlit se za ně nemohu, ani za sebe, neřku-li za ně! Těžko je matičko, umíratí v mém věku na úsvitu nového života, když člověk nikomu neublížil a těžko zachovati duševní rovnováhu; protože ty sama, matičko, se pomodlí za svého Alešu i za jeho nepřátele, kteří vynaložili všecko svou starost a úsilí, aby mne i moje soudruhy zahubili. Soudruzi lhali! lhali! lhali!... Sekretář soudní psal, psal, psal... buď s bohem, matičko moje nejdraší!... Buď s bohem!... Můj list, poslední pozdrav, doručí ti Šeňa, který stojí právě vedle mne a bezútočně pláče... Kéž by co nejdříve moje duše vznesla se na jednu z těch hvězdiček, na které tak ráda dlouho se dívá moje matička!... — — —

Willow Springs Pivovar

dáva

ZELENE "TRADING STAMPS"

Za \$3.00 zelených Trading Stamps s každou bednou

STARS & STRIPES (3 tucty pintových lahví) —cena

\$1.25

Za \$5.00 zelených Trading Stamps s každou bednou

STARS & STRIPES (3 tucty kvartových lahví) —cena

\$2.25

Pamatujte!

Kromě toho, že dostanete nejlepší lahvové pivo, dostanete též dvojnásobnou hodnotu v zelených "Trading Stamps."

1407 Harney Street.

Objednejte si poštou neb telefonem Douglas 1806 nebo 1685.

Metz Bro's Brewing Co.

Nejstarší pivovar v Omaze.

TELEFON DOUGLAS 110.

Vaří nejlepší pivo sounkové i lahvové na celém světě.

Pro stůl.

Ti, kdož dovedou oceniti výborný stolní nápoj oblibí si zajisté naše "GOLD TOP" lahvové pivo, jest lehké, perlicí se a řízné a jako jest zdravé, jest i chutné. Vyrobeno jest z nejlepšího chmele, vybraného ječmene a čisté vody—není v něm ani jediné přísady, jež by byla škodlivá neb nezdravá. Není to laciné pivo v nižádném smyslu, ale jest to jedno z nejlepších, a ti, kteříž je jednou okusili, stali se řádnými našimi zákazníky.

Dodává se v bednách a sice v lahvích kvartových neb pintových. Objednejte si u svého obchodníka aneb telefonem.—Tel. Omaha 1542; So. Omaha 8.

JETTER BREWING CO., vaří a lahvojí výborné pivo SOUTH OMAHA, NEB.

M. Wollstein & Co.

814 So. 10th St., Omaha, Neb., naproti Union nádraží.

Velko- i maloobchodníci

lihovinami, importovanými vlny a různými likéry.

Zásobí vás vždy zbožím té nejlepší jakosti a zaručeným. Zvláštní péče věnují objednávkám z venkova. Krajané z venkova, když sem přijedou a hlavně když ale odjíždí k domovům, měli by se dříve přesvědčit u nich o výtečné jakosti všech jejich lihovin. Ceny jsou velmi mírné. O přízeň žádá

TEL. DOUGLAS 1431. M. WOLLSTEIN & CO.

Riley Brothers Co.

VELKOOBCHODNÍCI

Likéry a doutníky

Old Military Rye --- Diamond R Rye N. B. Archer Bourbon.

1118 Farnam St. OMAHA.

SEVERO-NĚMECKÝ LLOYD

Pravidelná poštovní a paroplavební doprava

z Baltimore do Brémen

přimo po nových dvoustranných poštovních paracích od 7.800 do 8.000 tun nosnosti: Cassel, Breslau, Rheln, Koeln, Hanover.

Frankfurt, Brandenburg, Chemnitz, Neckr, Main.

II. ajuta z Baltimore do Bremen od \$45.00 nahoru

Tyto parníky mají pouze jednu třídu kajut: sá označena jest jako II. kajuta. Všechny kajuty jsou výhradně své, včetně zbudované a salony s elektrickým osvětlením ve všech prostorách.

Další správy podávají generální jednatele:

A. SCHUMACHER & CO., No. 7 S. Gay St., Baltimore Md H. CLAUSENIUS & CO., 95 Dearborn Str., Chicago, Ill aneb jejich nástape semí